

तिरिहैवास्तु स्वाहा सुहुतमस्तु ॥ का° [१२. ४. ११.] अपरामुपसृजन्निति । शाला-
द्वार्ये एव द्वितीयाहुतिः ॥ उल्लिक् आद्यावष्टाक्षरौ तृतीयो द्वादशार्णः सोल्लिक् ।
धारयतीति धरुणोऽग्निरस्मासु रायस्योषं रायो धनस्य पशुपुत्रसुवर्णादिः पुष्टिं दीध-
रत् धारयतु धारयतेर्लुडि रूपमडभाव आर्षः । किम्भूतो धरुणः मात्रे धरुणं प-
थ्यर्थे चतुर्थी मातुः पृथिव्या धारयितारमग्निमुपसृजन्समीपं प्रापयन् तथा मातरं पृ-
थिवीं धयन् पिबन् तत्रोत्पन्नं रुविर्भक्षयन्नित्यर्थः । स्वाहेति होमार्थः ॥ ५१ ॥

सत्रस्यऽद्भिर्गन्म ज्योतिर्मृता अभूम ।

दिवं पृथिव्या अध्यारुहामाविदाम देवाँस्त्वर्ज्योतिः ॥ ५२ ॥

का° [१२. ४. १२.] सत्रस्यऽद्भिर्गायन्ति सत्रस्य ऋद्धिरिति । सर्वे दीक्षिता उत्त-
ररुविर्धानापरकूवरीमालम्ब्य सत्रर्धिसंज्ञकं साम गायन्ति ॥ बृहती यजमानाना-
मात्मस्तुतिः (३२.) सैकादशनवार्णपादा । हे साम सत्रस्य ऋद्धिः समृद्धिस्त्वमसि
अतो वयं यजमाना ज्योतिरादित्यलक्षणमगन्म प्राप्ताः ततः अमृता अमरणार्थमा
अभूम भूताः पृथिव्याः सकाशादिवं द्युलोकमध्यारुहाम अध्यावृढाः द्युलोकावृढाः
ततो देवानिन्द्रादीनविदाम ज्ञानीमः पश्याम इत्यर्थः वेत्तेर्व्यत्ययेन तुदादिवे लडि
रूपम् ज्योतिर्ज्योतीरूपं स्वः स्वर्गं चाविदाम ॥ ५२ ॥

a. युवं तमिन्द्रापर्वता पुरोयुधा यो नः पृतन्यादप तं-तमिद्धतं वज्रेण तं-
तमिद्धतम् । हरे चत्ताय हँसद्दहन् यदिनक्षत् । अस्माकं शत्रून्परि शूर
विश्वतो दुर्मा दर्षष्टि विश्वतः ॥ b. भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्याम
सुवीरा वीरैः सुपोषाः पोषैः ॥ ५३ ॥

का° [१२. ४. १४.] युवं तमिति दक्षिणस्याधोऽक्षं प्राञ्चो निःक्रामतीति । सर्वे
यजमाना दक्षिणरुविर्धानाक्षाधोमार्गेण प्राञ्चुखाः निःसरन्ति ॥ इन्द्रदेवत्यात्यष्टि-
रवसानत्रयोपेता षट्षथक्षरत्वात् द्यूना आद्योऽर्धर्च इन्द्रपर्वतदेवत्यः । हे पुरो-
युधा पुरोयुधौ पुरोऽग्रे युध्येते तौ पुरोयुधौ इगुपथेति [पा° ३. १. १३५.] कप्रत्ययः
शत्रूणां पुरतो युद्धस्य कर्तारौ हे इन्द्रापर्वता हे इन्द्रपर्वतौ युवं युवां तं शत्रु-